

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementvm L. Ad pag. XCIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

Ad pag. xcii.

Quoniam verba Rigordi omnia digna sunt quæ hîc commemorentur, adscribam comma istud integrum. *In diebus illis (Philippo nimirum Augusto Rege) studium literarum florebat Parisiis: nec legimus tantam aliquando fuisse scholarium frequentiam Athenis vel Ægypti, vel in qualibet parte mundi, quanta locum prædictum studendi gratiâ incolebat. Quod non solum fiebat propter loci illius admirabilem amœnitatem & bonorum omnium superabundantem affluentiam, sed etiam propter libertatem, & specialem prærogativam defensionis, quam Philippus Rex & Pater eius ante ipsis Scholaribus impendebant. Cum itaque in eadem nobilissima civitate non modò de Trivio & Quadrivio, verum & de questionibus Juris Canonici & Civilis, & de eâ Facultate quæ de sanandis corporibus & sanitatibus conservandis scripta est, plena & perfecta inveniretur doctrina; ferventiori tamen desiderio sacram paginam & quæstiones Theologicas docebantur. Subjungam nonnihil eorum quæ addit Rigordus de Almarico. Fuit igitur in eadem sacra facultate studens quidam clericus Almaricus nomine, de territorio Carnotensi villâ quæ Bana dicitur oriundus: qui cum in arte Logica peritus esset, scholasq; de Arte illa & de aliis artibus liberalibus diu rexisset, transtulit se ad sacram paginam excolendam: semper tamen suum per se modum docendi & discendi habuit, & opinionem privatam, & iudicium quasi sectum & ab aliis separatum. Hæc omnia Rigordus, testis ejus temporis rerum locuples.*

SUPPLEMENTVM L.

Ad pag. xciii.

Ante Honorii Papæ edictum, cujus meminit Dissertatio, jam seculo duodecimo Juris Civilis Romani studium Parisiis quoque fuisse cultum, vel illa doceant quæ modò ex Rigordo attulimus. Confirmatur idem eo, quod de Udalrico

rico Abbate monasterii S. Galli refert *l. de Casibus* illius monasterii Conradus de Fabaria *cap. 5* scribens: *dulciloquis Grammatica & Dialecticæ floribus informatum Parisios & Bononiam transmisit; jurisque peritia cum summa diligentia reparatum, omnibusque bonis confirmatum, ad summa provexit. Et paulò post: in Iure forensi & Ecclesiastico, quicquid excogitare poterat, faceto Minerva poculo cunctis audientibus propinavit. Quid? quod si Petrus Bælardus idem est cum Petro Abælardo, is quoque Parisiis ut Philosophiam ac Theologiam ita & Jurisprudentiam docuit. Accursius enim ad *l. Quinque pedum c. fin. regund.* hæc verba reliquit. *Quanam esset ea præscriptio, Petrus Bælardus, qui sanum cujusque legis intellectum pollebatur, hîc dixit nescio.**

SUPPLEMENTVM LI.

Ad pag. xciv.

Nisi valde fallimur, fecimus Libri de Origine Juris Germanici capite vicesimo primo clarissimum, Jus Romanum Justinianicum Bononiæ cæpisse doceri, Imperatore quidem Lothario Saxone, non tamen illo jubente, velexejus auctoritate. Hîc adducemus duntaxat verba Abbatis Urspergensis, qui vixit tamen Friderico II Cæsare. *Eisdem quoque temporibus Wernerius libros Legum, qui dudum neglecti fuerant, nec quisquam in iis studuerat, ad petitionem Mathildæ Comitissæ renovavit, & secundum quod olim à divæ recordationis Imperatore Iustiniano compilati fuerant, paucis forte verbis alicubi interpositis, eos distinxit. In quibus continentur Instituta præfati Imperatoris, quasi principium & introductio juris civilis: Edicta quoque Prætorum & Ædilium curulium, quæ rationem & firmitatem præstant Iuri civili, hæc in libro Pandectarum, videlicet in Digestis, continentur: additur quoque his liber Codicis, in quo Imperatorum statuta describuntur. Quartus quoque liber est Authenticorum, quem præfatus*